

lige Stemninger her i Landet, men ogsaa maa lægge Øret til, naar der kommer en Art Storm, til øjeblikkelig at indkalde Rigsdagen og vende sig til os med nye Forslag.

Det glæder mig, at den højtærede Statsminister ikke i Dag har talt til det høje Landsting saaledes, at det blev en revsende, en advarende Tale til Tinget derigennem, at han truede os med, at det høje Landsting skulde forsvinde. Jeg har nok set, at saadanne Ytringer fra socialdemokratisk Side er blevet refereret. Jeg er ikke aldeles sikker paa, at ikke nogle af den højtærede Ministers Kolleger har været langt ude ad samme Vej. Men hvad der sker udenfor Rigsdagen, kommer ikke direkte Rigsdagen ved, og her har Statsministeren ikke sagt, at Landstinget begik saadanne Forbrydelser, at man hurtigst muligt maatte se at blive af med det høje Landsting. Jeg vil ikke udtale nogen Mening om dette Spørgsmaal; jeg mener ikke Øjeblikket er dertil. Men den højtærede Statsminister har altsaa ikke udtalt sig saaledes. Den højtærede Statsminister har tværtimod erklæret sig villig til ny Forhandling. Jeg spørger da: Er der nogen Menneskeforstand i, at Rigsdagen skilles under saa alvorlige Omstændigheder, som de foreliggende i Virkeligheden er, truet med Hændelser, som vi i Øjeblikket aldeles ikke kan overskue, og med Udsigt til at komme til at behandle det samme Spørgsmaal i dets Væsen, dets Kærne, uden at ville det nu? Den, der ikke vil dette, synes jeg tager et stort Ansvar.

Jeg kan ikke se rettere end, at et Forslag som det, jeg ikke tør stille, fordi jeg repræsenterer et Parti, som i alt kun tæller 8 Medlemmer af dette høje Ting — og som altsaa i Virkeligheden ikke har nogen Indflydelse paa, hvad der sker her —, burde tages op af Ordførere, som har mere Magt og Indflydelse her i Tinget, end jeg kan have, og at ogsaa den høje Regering burde støtte det, for at vi ikke nu skal skilles uden at have gjort det, som for Landets Skyld er vor Pligt. Det hjælper ikke; vi har en Pligt til at ordne dette Forhold. At skilles paa den Maade, at to store Partier, som har Flertallet her i Tinget, men ikke har Flertal i det andet høje Ting, uden videre siger: Vi forkaster det Forslag, der foreligger, dermed er det forbi, gaar efter min Mening konstitutionelt heller ikke an. Det er ikke den Maade — det maa jeg indrømme den højtærede Statsminister —, hvorpaa Landstinget skaffer sig Respekt og Indflydelse, og derfor henstiller jeg nu

ved Slutningen af denne Forhandling, om man ikke kunde enes om for Landets Skyld, for Landstingets Skyld og for den store Sags Skyld, vi behandler, at forsøge en ny Forhandling, inden vi skilles ad.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stævning): Jeg vil blot, da det ærede 18de tingvalgte Medlem syntes at gaa ud fra, at der foreligger en Række udarbejdede Forslag, for at ingen Misforstaaelse skal snige sig ind i denne Forhandling, oplyse, at der foreligger en Skrivelse med en Række skitse-mæssigt udkastede Planer og altsaa ikke færdigt udarbejdede Forslag. Derfor maa det ærede Medlem heller ikke opfatte Stillingen saaledes, at jeg er mødt med disse færdigt udarbejdede Forslag i Udvalget og har bedt det om at tage Standpunkt dertil. Saaledes foreligger Sagen ikke. Der foreligger en Skrivelse med Tanker til videre Overvejelse og videre Udarbejdelse, samtidig med at denne Skrivelse i første Instans henleder Opmærksomheden paa det ønskelige i, at de to foreliggende Lovforslag, dels om Valutaforanstaltninger, saaledes som vi kender det her i Tinget, dels om en Formueafgift, som det foreligger i Folketinget, gennemføres af Hensyn til Valutaen. Det er, hvad Skrivelsen indeholder, og det har jeg altsaa fundet det rigtigt at give Udvalget Oplysning om, samtidig med at jeg har ment, at dette burde vides inden tredje Behandling, for hvis man vilde gaa den Vej at imødekomme Henstillingen om at vedtage Importreguleringsloven som en foreløbig, forbigaaende, midlertidig Foranstaltning, saa var Anledningen dertil givet ved den foreliggende Skrivelse. Om de øvrige Forslag maa jeg sige, at der naturligvis intet er i Vejen for at gaa den Vej, det ærede Medlem nævnte, at udsætte Sagens Behandling, men Forslagenes Udformning kræver naturligvis en Behandling baade i Ministeriet og paa anden Maade, forinden det er muligt at tage Standpunkt til Enkelt-heder deri. Om man vil, at disse Overvejelser skal optages paa dette Stadium eller paa anden Maade, skal jeg imidlertid ganske henstille til det høje Ting.

Brandes: Jeg har naturligvis meget vel forstaaet, at der ikke forelaa udarbejdede Forslag, men jeg har ganske vist ikke forstaaet det saaledes, at den højtærede Statsminister kun havde meddelt Udvalget Valutacentralens Skrivelse for derigennem at støtte sit eget Forslag. (Statsministeren [Stævning]: Ikke alene af den Grund).